

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; belyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, belyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
Nyílté: soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Bármentetlen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Falra hányt borsó.

(Á. T.) „A napkelet: a napsugár, mely bearanyozza és életre kelti a földet, hogy a lények rajzó sokasága, az illatos növényzet milliónyi fajtája ragyogjon dus szinpompában.“ Így mondja a poéta.
„A Kelet: a piszok, szülőanyja számtalan betegségnek, istápolója undorító nyavalyáknak, szorgalmas terjesztője halálhozó ragályoknak.“ Ilyenek szemléli a kultúremler, aki már hozzászokott, hogy a szappanban tisztelje egyik legfontosabb tényezőjét az emberi jólétnek.

Nekünk, kik százados harcztot vivtunk, hogy megóvjuk a Nyugat művelődését a Kelet pusztító inváziója elől; kik az ozmán világ legyőzete után is még őrt állottunk, nehogy Törökország révén Európába hurczoltassék a pestis és a kolera; kik kultúrtörökrévéseink minden szálával a Nyugat műveltségéhez fűződni óhajtottunk: nekünk kettős okunk lehet, hogy a tisztaságot illetőleg ne a Kelet lanyha szokásait kövessük.

Azonban, bár politikai érettség tekintetében szinte felülmulunk bizonyos nyugati népeket, melyek máskülönb a civilizáció élén haladnak — bár az irodalmi és tudományos tevékenység terén néhány évtized alatt századok elmaradt munkáját pótoltuk, s bár kereskedelmünk fejlődésnek indul és iparunk nagy lendületet vesz: mind a mellett a közegészségügy terén még nem járunk igen közel nyugati ideáljainkhoz. Különösen a tisztaság fontos kérdése az, mely nem részesül kellő figyelemben sem a kormány és a hatóságok, sem pedig —

s különösen nem! — a köznép részéről.

Pedig a tisztaság ugyszólván orvos és patika együttvéve; a tisztaság egyik legfontosabb tényezője az egészségben maradásnak. Első sorban ő az, aki meghosszabbítja az emberi élet tartamát, az ellentállási képességét annak a testnek, amely áldásos gondozásában részesül. A tisztaság határozó óvszer, mely bárki számára könnyen hozzáférhető és bizonyára a legolcsóbb valamennyi mediczina közül. És mégis azt tapasztaljuk, hogy az alsóbb néposztályok korántsem élnek vele oly bőven, mint azt saját jólétük érdeke megkíváná. A mi parasztaink, bár előnyösen különböznek a Kelet piszkos szegény népétől, még sem törődnek eleget sem saját testük gondozásával, sem hajlékuk tisztaságával.

Különösen a szellőztetés körül követnek el sok mulasztást. Azok az emberek, kik életük javarészét mezei munkával a szabadban töltik el, ott-hon mintha félnének a friss levegőtől, oly gondosan zárják el lakásukat előle. Még jobbmódu gazdák házában is a belépőt télen megüti a penészes, dohos szag, fojtja lélekzetét a fülledt levegő, mert éppenséggel nem, vagy legalább nem eleget szellőztetik a szobákat. Hogy a fűtőanyagot takarékoskodhassanak, inkább pazarolják saját és különösen zsenge gyermekeik egészségét. Hogy Magyarországon a gyermekek halandósága nagyobb, mint általában minden nyugati országban, bizony leginkább annak tulajdonítható, hogy falusi népünk a higiénia követelményeivel oly keveset, vagy éppenséggel nem törődik.

Járványoknak kell kiütni, a házmáznak kell sorra látogatni a házakat; vagy a fekete asszonynak, a koleraának rettegésbe kell ejteni az embereket, hogy az emberek az egészség megőrzését, törvényeinek követelményeit némi figyelemben részesítsék. Még a hatóságok maguk is várnak ilyen szomorú impulzusokra, hogy e tekintetben erélyesen fellépjenek.

Mert nem a közegészségügyi rendeletekben van a hujja. Ezek megvannak szép bőven, épületes paragrafusokra osztva, csakhogy ezek a rendeletek a legtöbb esetben írott maraszt maradnak.

Régmult időkben, mikor különösen a szegényebb osztályokkal kevesen törődtek gyámolól, mikor a jobbágyok sorsa többnyire a nyomor volt, s ezek emésztő piszokban sinylődtek, mindenféle járvány hánysszor megtizedelte az ország népességét! Ma, hála a terjedő kulturának, már haladtunk annyira, hogy az epidémiák jórészt elvesztették a rettenetességet, a nyomorszülte pestist, a fekete halált már csak hírből ismerjük, és a kolera is, ha ellátogat Európába, már csak mérsékelt szedi áldozatait. De azért pusztít vérünkben még elegendő vészes betegség, aminek járványszerű fellépése csakis úgy gátolható meg, ha gondosan ügyelünk a legszigorubb tisztaságra.

Országunkban a halálozási arány kedvezőbb ugyan, mint a napsugaras India némely tartományáé, hol félelmetes lázok és a kolera állandó fészekkel bírnak. De majd kétszer akkora nálunk a halandóság, mint Hollandiában, Angliában, vagy a közműveltség tekintetében annyira elő-

haladt skandináv államokban. E tekintetben a statisztika beszédes számai megszívlelendő intés gyanánt szolgálhatnak illetékes hatóságainknak, hogy buzgón teljesítsék kötelességüket a közegészségügy körül. Különösen pedig gyakoroljanak kellő erélylyel ellenőrzést nemcsak az utcák és terek tisztántartását illetőleg, hanem ügyeljenek szigorúan minden adott esetben a házak fertőtlenítésére is. Az orvosi közegek pedig, ha igaz emberszeretettel teljesítik hivatásukat, iparkodjanak — esetleg népszerű előadásokban — a higiénát illetőleg a népet oktatni és a tisztaság fontos kérdéseiben felvilágosítani. Az intelligens elem, mely érzi azt a hivatását, hogy a népet vezesse, szedje csak elő ékesszólását oly gyakorlati dolgokban is, amilyen egy szerény falusi fürdőház létesítése. Tesznek vele a hazai közügynek bizonyára oly nagy szolgálatot, mintha némi meddő politikai kérdésben próbálnák a kapacitálást. Mert hiába, az igazi európai joggal méri a nép műveltségét a — szappanfogyasztás szerint.

A gimnázium értesítője.

A szilágy-somlyói rom. kath. püspöki gimnázium 1897—98-ik iskolai évről szóló értesítője hat iv terjedelemben jelent meg. Fetzter János Ferencz tanártól tartalmaz egy 57 lapon át tartó hosszadalmas értekezést a „Bacteriumokról.“ Az értekezés mindenesetre arról tesz tanuságot, hogy írója adatait szakkönyvekből nagy fáradsággal szedhette össze, de arról is, hogy egy négy osztályos gimnázium értesítőjében egészen más méretű értekezéseknek lenne helye, mint a

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Becsület.

Irta: B. Józsa Gyula.

I.

Künn a verandán ültek, már mint a tiszteletes ur és az ő hűséges élete párja. Vidám, egészséges kinézésük távolról sem árulta el, hogy az egyik maholnap ötvenedik életévét tapossa, a másik pedig ez előtt néhány évvel lépte át a negyvenediket.

Előttük piros koczkás abrosszal terített asztalkán kávé csészék állottak s a tiszteletes jobbja alatt újság hevert.

Kora nyári reggel volt, a mikor még alig bukkant föl az ég pereméről a nap, fényt bőven adott, meleget még nem igen. Az üde levegő még hűvösnek lett volna mondható, de az edzett házaspár nem félt hűléstől. Sőt . . . bizonyos mohosággal szívták be a friss levegőt.

Az imént beszélgettek, most úgy látszik, hallgatásba merültek. Csend volt, melyet csupán a természet beszéde zavart meg némileg: a veranda előtt elterülő fák közt olykor-olykor szellő zizzent, az illatos virágok és füvek közt rovar zümögött, czirpegett, a levegőt pedig ébredő madárkak csattogása, csicsérgése töltötte be. Közben a nagy fehér kandur doromb-

bolása hallszott, a mint a tiszteletes asszony lábaihoz dörgölődve hízkelkedett.

— Hidd el, fiam, nincs igazuk! — szólalt meg a tiszteletes. — Az a lány mégis csak becsületes. Hiába vette szá-jára az egész falu népe, hiába kiáltanak reá kigyót-békát; én pártját fogom.

— No én bizony nem! — válaszolt az asszony. — Megérdemli, a mit rája mondanak. Szerintem egy leány sem tiszte-séges, a ki szülőinek ellenzése daczára utána megy valamely legénynek. Azután meg ha nézem, hogy az a lány épen akkor hagyta oda a szülői házat, mikor öreg édes atyja vívódott a halállal, — ha rá gondolok, hogy lelketlenül be sem várta, míg befoghatja a megtört szemeket, — hát bizony igazán csak megvetéssel gondolok reá.

— Jól van, jól. Csakhogy te nem tudod a dolgokat. Hallottad, milyen ember volt az öreg Barcza András? Zsugori, kapzsi lélek; vén gonosz csont. Azt akarta volna, hogy lánya menjen hozzá ahhoz a rigolyás Gyurka Jóska-hoz, csak azért, mert ez a leggazdagabb legény a faluban. Borcsa, hogy többre becsülte a szegény csordás legényt, a Vetit Palit, bizony nem csodálom. Aztán meg nem is úgy volt, a hogy a faluban beszéltek. Nem volt a világon semmi baja a vén Barczának, mikor sok gyötrődés után végre a szemébe mondta neki a lánya, hogy ő csak a Vetit Palit szereti s nem meg más után. Igaz, készen volt a lánya, ha török, ha szakad, ha kitagadja is az édes atyja, akkor sem tágit. Ugy is lett; mikor a nem várt merészség miatt

dühtől kékülten, sápadtan, azé sziszegte a vén gonosz: „jól van, hát eredj Vetit Palit után, de nem is lesz többé a lányom!“ — nem várt többet a lány, fogta a kilincset s álló! — mint kalitból kiszabadult madár, szaladt az öreg csordásné gunyhója felé. Persze, hogy ilyenformán nem látta, mint tett utána pár lépést atyja, mint akarta visszakiáltani, mint akadt torkán a szó s guttaütöten mint terült végig a padlón. Azután lett aztán nagy beteg a vén gonosztevő és nem átalotta még halálos ágyán is azzal a hazugsággal feketíteni be lányát, hogy az rosszszívűen szökött meg az ő ápolásától.

— No persze, ez már más. Ha ugyan valóban úgy volt! De hát honnan tudod te ezt?

— Honnan? Hát a legjobb forrásból, a falu legbecsületesebb asszonyától, kinek még hazugság nem jött ki soha sem a száján, — a vén csordásné-tól. Az beszélte, hogy mikor a Borcsa bezörgetett náluk azon a napon s elmondta, mint jött el hazulról, — ő rögtön vette a keszkenőjét s elindult a Barcza András portájára, megpróbálni kiengesztelni az öreget. Ő találta hanyatt fekve, eszméletlenül Barcza Andrást, ő tette ágyba, ő ápolgatta s mikor aléltágából magához tért kisse a szélütött ember, ő ajánlotta, hogy elküldi hozzá ápolónak a lányát. Barcza Andrásnak pedig az volt erre a halála, hogy elmondta mindennek a becsületes vén asszonyt, kikergette a házából s azt üzenté a lányának, hogy be ne merje tenni hozzá a lábát.

— Mégis . . . próbát tehetett volna maga a lány is!

— Az ám! De volt annyi esze a parasztasszonynak, hogy nem akarta még jobban meggyötörni azt a szegény leányt; el sem mondta neki a dolgot s még azután is titkolta előtte atyja betegségét. Érezte Borcsa úgy is, hogy nem a leghe-lyesebben járt el; addig nem is akart megesküdni Palival, míg egyszer még nem beszél az atyjával. A csordásné asszony egy álló hétig tartotta azzal a jó szóval, hogy várjon egy kicsinyt, a mig atyja haragja lecsillapul. Egy hét alatt aztán le is csillapult, vagy ha nem is csillapult, eltűnt a földről, elvitte magával — a gazdája. — Na fiam! ha láttad volna, mikor ravatalra tették Barcza Andrást s ezt megtudva, bomlott hajjal eszeveszetten rohant oda lánya és költö-gette, ébresztgette szóval, jajjal, könnyel, csókkal az élettelen tetemet, — ha láttad volna, mit művelt az a lány, egy szóval sem vádolódná, hogy szegény! rossz szívű volt az édes atyja iránt.

— Igazad van öregem! Ha így áll a dolog, visszavonom, a mit mondtam. Én is pártját fogom ezental Borcsának.

— No ládd fiam! Nem kell csak hirtelenkedni. A becsületesség nem más, mint az élethivatás betöltése. Ki megállja azt, a mire Isten rendelé, annak homlokát beözönl a dicsfény, mit becsületnek mondanak s olyan szép bármely arc is, ha ez a dicsfény ragyogja be. Barcza Borcsának rendeltetése volt, hogy hűséges cselédje legyen Vetit Palinak s az lesz. Hivatása volt — szent

Árlejtési hirdetmény.

Szilágy-Somlyó város képvisellete 116—898. szám alatt jogerős határozata szerint a „Lobogó” vendéglő telkén egy istálló, gabonás, zárt és nyílt kocsiszin, egy utcái kerítés, egy körkerítés és kut építését elhatározta, mely munkálatok összes költségére 4000 forintot engedélyezvén, a felsejolt építkezés fogantatása és biztosítására a versenytárgyalás folyó évi július hó 31-ik napjának d. e. 11 órakor a városház tanácstermében fog az építkezési bizottság által megtartatni.

A versenytárgyalás szóbelileg fog megtartatni.

A fennebb jelzett összes építkezésekre kő, téglá és faanyag nélkül költségvetésileg 2609 frt 85 kr. van megállapítva, melynek 10%-tőlját bántapénzüil az árlejtés megkezdése előtt vállalkozók kötelesek készpénzben letenni.

Egyéb, a kivitelre vonatkozó általános és részletes építési feltételek, valamint a tervek és költségvetés a hivatalos órák alatt a vállalkozni szándékozók által alulirotnál megtekinthetők.

Sz.-Somlyó, 1898. július 10.

Gencsy Sándor,

1—2

építkezési bizottsági elnök.

4944—898. köziz. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye krasznai járásban rendszerezített magyar-alkói körorvosi állás családi okok miatt lemondás által üresedésbe jöven, ezen állásra pályázatot nyitok.

Ezen III-ik közegészségi körnek székhelye Magyar-Valkó községe, s hozzá a magyar-alkói, alsó-báni, felső-széki és gyümölcsényi körmegyei ségekhez tartozó 18 község tartozik.

A körorvosi állásnak javadalmazása a következő:

- 1) Évi fizetés 700 frt.
- 2) Uti átalány 300 frt.
- 3) A szabályrendeletileg megállapított látogatási díjak.

4) Magyar-Valkó község által természetben adandó kényelmes lakás.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. törvényezikk 9. §-ában, illetve az 1876. évi XIV. t. cz. 173. §-ában körülírt képességüket igazoló okmányokkal felszerelt, s születési bizonyítvánnyal is ellátott kérvényüket hozzám folyó 1898. évi augusztus hó 16-ik napjának délutáni 6 órájáig adják be.

Kelt Krasznán, 1898. július 1-én.

Nagy Domokos,

2—3

főszolgabíró.

5277—898. tksz.

Hirdetmény.

Perje község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cz. szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX.

t. cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7. §. a) és az 1891. XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenséget kimutathatják, e végből törölési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1899. évi február hó 1 napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törölési kereset annak a harmadik személynak, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6-ában foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1899. február 1. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nem különben, azok, a kik az 1) és 2) pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják s e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1899. évi február 1. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1898. június hó 22-én.

1—3 **DONOVÁK SÁNDOR,**
kir. aljbíró.

Tüdőbetegségek

(chronikus katarrhusok és tüdősorvadás)

gyógyíthatók

e kitűnő hatású és teljesen ártalmatlan

„Glandulen” használata által

Glandulen a legjobb szer bármilyen nemű tüdőbetegségeknek. Bámulusos sikerek régebb és előrehaladottabb tüdőbetegségeknek; bizonyítottan gyógyult betegek és hírneves orvosok által.

Glandulen a legbiztosabb ismert szer, melynek segítségével a természet a testben gyógyítja a tüdőbetegségeket — A szervezet Glandulen hiányával megbetegszik. Glandulen ezélszerű használata fokozza a természetes gyógyulást.

Glandulen nem mesterséges uton előállított vegyi szer, melyeknek többnyire nem kívánt kellemetlen mellékhatásai vannak, teljesen ártalmatlan, huzamosabb használatoknál is.

Glandulen előállítatik Dr. Hofmann utóda által Meerane (i/S) vegyi gyárában egészséges állatoknak tüdőmirigyiből. Tablettákban, kellemes és alkalmas alak bevévésre. Minden egyes tabletta tartalmaz 0.25 Glandulen-nek megfelelő 0.05 besírtített mirigyanyagot és 0.20 izjavító tejszokrot.

Glandulen törvényileg védve és szabadalmazva van, utánzatoktól óvakodjunk. — Változatlan alakban minden gyógyanyagot tartalmazó Glandulen kapható minden gyógyszerárban: 1 üveg 2 frt 75 kr. (100 db.) és 1 frt 50 kr. (50 db.) — Ott, hol nem kapható, forduljon a főraktárhoz:

Diana gyógyszerár,

Budapest, Károly-körút 5. szám,

honnan kívánatra terjedelmes ismertetés és használati utasítás orvosoknak, valamint betegnek bérmentve küldetnek.

615—1898. sz.

Árverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a zilahi kir. törvénysék 2733—97. számú végzése által Veverán József javára Csoma Imréné sz. Jantsó Ilona ellen 750 frt tőke, ennek 1896. évi július hó 31-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 40 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 615 frtra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 164/2. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Sz.-Somlyón, alperesnő lakásán leendő eszközzésére 1898. évi július hó 30-ik napjának délután 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyón, 1898. évi július hó 8-ik napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bir. végrehajtó.

1896. Első díjjal kitüntetve 1896.

HUSZTY ZOLTÁN és FIVÉRE

fényképészeti üvegterme

Szilágy-Somlyón, a Jolbej Kristóf telkén.

Elvállalnak bármely fényképészeti munkát, ugymint: családi, testületi s egyéb csoport, — épület levételeket, régi képek másolatát stb., a legkisebb alaktól egész életnagyságig tiszta, természetű kivitelben.

Legközelebb felvételek eszközöltetnek:

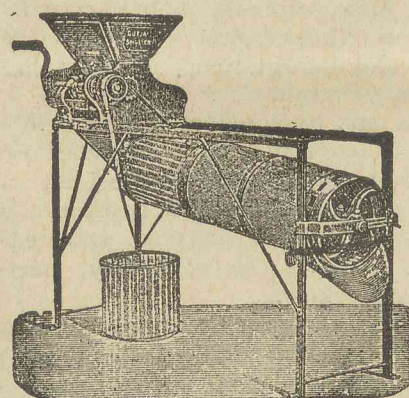
Július hó 17. és 18-ik napjain, boros vagy esős időben is a legjobb sikerrel!

Kitüntetve szakkiállításán!

STAHÉL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó trieurök az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés

szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari

vagy gazdasági célokra.

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

5—10